

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12

Fylke: Buskerud

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Øvre Reiker

Emne: Gamal engkultur

Bygdelag:

Oppskr. av: Andreas Rønne

Gard:

(adresse):

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
 Klaus Kreckling, f. 1875 på Kreckling, bouda på Akr sittan 1993.
 På Akr. b70 i. f. på Røgeberg i Ø. Eiker, bouda på Akr i 4800.

SVAR

1. Berre H.K. vart spurð om dette. Han sa det kunde eng og utslætte, men verka svært usikker. Han kjuude ordet ekre og nytta det seinare i samtal, men kunne ikkje gjeva greitt kva det tydde. Men det var grasmark ("i omlop"), det gjekk klart fråve av den måten han nytta ordet på. Atlegg vor kjeut, det var ikkje som vart atleggd, eller lagt igjen som han sa. Fråle grasvoksbrenn var atleggd.
- H.K. kjuude ikkje til ulike ~~om~~ numningar på enga etter kvaliteten, berre kunstig eng o naturleg. Noko namneshilje som hadde voretra småeng e.l. kunne det ikkje vera, for det var ikkje tenest å gi døle enga, kanskje naturleg eller kunstig for ein jekk kunsfgjáðar (sjá 5). Namneshilje på høg eller kvalitetten kjuude han hellr ikkje.
- Det einaste namneshilje når det galt utslætt var reinslætt, men når det var, kunne han ikkje gjeva greie for.
2. Det var vanleg å rydia hort tre for, einn o.l.) som veks inn på enga eller slættar når det vart nödvendig.

Det vort gjort i ~~Sandnes~~ i hæballen, og det var vanlig å ta lauv av lauv-trea (sjå sør på spm 9).

Dungane viste ^{H.K.} ikke anna namn på ein kvistekås, ~~utan~~ som tydr ein kvisthaug reint ålment.

Det var ikkje noko sæleg manan på arbeidet.

Kvittekåsene vart brennde, og i den berenna som det da vort inne på enga eller slåtta, sadde dei røg. Dersom dei hadde mykje røst, kunne dei brenna den utover så det vort passaeg tjukt til å god brenne, men det vort aldri store tapparse av det. (H.K. o) P.A.)

Dei rødde bort den steinen som dei rødde ned og som det var kryss verdt å få bort.

3. Mot mosvakken nij vart det ikkje gjort noko det første H.K. kunne minna om. seinare vort det vanleg å bruka leinmjøl ("røtt" eller svovel-syra), seinare trollmjøl. H.K. kjende ikkje tie at det kunne brukast råtu mot mose. Sidan leinmjøl og "trollmjøl" vart brukta i så sein tid at kjøpt grasfrø vor heilt vanleg.

H.K. har ikkje huga anna enn at dei brukte kjøpt grasfrø på Kreckling, men fortalte elles mose (f. 1838 på Skjerning i Lyse Sandnes) at det i hennar ungdom aldri vort rådd i atlegg. Det fekk sta og gro ihop av seg sjølv. P.A. fortalte att i hauv ungdom var det mæng som la att utan frø.

4. På Kreckling liddde dei best valuet med åjone grøfver. Tekst H.K. skulle ein presteson som heitte Doms vere den første som tok tie med "systematisk" grøfting i Ø. Teikv. Han hadde gått det første kurset på Ås og dreiv siden Åskv. Han mygga svenska grøftegravarar. På Åker vor det

Seglberenneri dei dei laga drensrøyr ($1\frac{1}{2}$ tume²), men det vart og laga skinslette grøfster. Det vart gjort den feilen at grøftene var for grunne. Dersutan var illige drensrøyr gode. Dei var ofte småne så det vart illige lett i slaktane og dei rann full av leiv. H.K. hadde sjølv sett opp ~~fler~~ mange røyr etter døns som var heilt lette.

Hos P.Å hadde dei også kunne på drengrøfster som var heilt i orden, men både P.Å og H.K. minnade at dei måtte vera lagt ned av Lars Åker, foreman - men til P.Å. Han var svært nögje når han la ned drensrøyr.

Det var mange åpne grøfster på Åker og da H.K. kom dit.

Vatring av eng høit utjent.

5. Kostje eng eller utslett vort gjæsla med naturleg gjæsel for kinstgjæsla kom. Åkeren vart gjæsla hardt sist år for den vart attagd.
6. Fell burt
7. Ikjent
8. Fell burt.
9. Renja vort ikke leitt om våren utan det var hardt fôrvaras. Det vart jo heile " (P.Å.) Oppe ved ein krekling var det ein bonde som mest høst i beitje enga, men han vart sett på "av oss" som ein dårlig bonde. (H.K.) Den härsten vart engene leitt. Da tok dei ikke innan noko av enga, utan det skulle vera eit stykkje som var verleg blautt slik at kynne hømme og deleggja grasrota.
Det var ikkje sjeldan ein lett rånebeita haustriðen om våren
10. Det kom ikke fram at det var noko skifte i dette, utan jo heile av haustriðen.

11. Du slo ut mühene med ei vanleg krevine, det gjekk som oftest nokre timer. Hars Åker gjorde det alltid, P.A. iż dei første ora. På Krekling gjorde dei det iż hvert ø, men H.K. hadde ikkje gjort det etter han kom til Åker.

Det var vanleg gjort straks suien var farev.

12. Hamna var så noz garden at Kyrne kom inn i fjøset om natta. Korkje H.K. eller P.A. kjeude til at det var sommarfjøs i Ø. Rekkv.
Sommarfjøsla vart spreidd sauau med den andre gjødsla.

13. Fell beurt.

14-18 ukjent.

19. Kjennur berre:

trå: ein stad der kriotra hor gått og trakke, f. d. utanfor fjordøra, der dei står og ventar på å få koma inn o. l.
stød i lydinga bålstød
stol = sato.

20. Det var ikkje salter i bygda som H.K. og P.A.
kjennur he.

21. Vei.